

זאת חנוכה, תשפ"ב**(1) מסכת שבת דף כא :**

תָּנוּ רַבָּנָן : גַּר חֲנוּכָה מִצֻּוּה לְהַנִּיחָה עַל פֶּתַח בֵּיתוֹ מִבְּחוּץ. אִם הָיָה דָר בְּעֵלְיָה — מְנִיחָה בַחֲלוֹן
הַסְּמוּכָה לְרִשׁוֹת הָרַבִּים. וּבְשַׁעַת הַסְּפָנָה — מְנִיחָה עַל שַׁלְחָנוֹ וְדִיו.

(2) מסכת סוטה דף לו :

וְתַתְּפֹשְׁהוּ בְּגִדוֹ לְאָמֵר וְגו' בְּאוֹתָהּ שָׁעָה בְּאֵתָהּ דְּיוֹקְנוֹ שֶׁל אָבִיו וְנִרְאָתָהּ לוֹ בַּחֲלוֹן אָמַר לוֹ יוֹסֵף
עֲתִידִין אַחִיד שְׂיִקְתְּבוּ עַל אַבְנֵי אֶפֶוד וְאֵתָהּ בִּינֵיהֶם רְצוֹנָךְ שְׂיִמְחָה שְׂמֵךְ מִבִּינֵיהֶם וְתִקְרָא רוּעָה
זוֹנוֹת דְּכִתִּיב וְרָעָה זוֹנוֹת יְאָבֵד הוּן.

(3) מסכת ברכות דף לד :

וְאָמַר רַבִּי חֲיִיאָ בַר אֲבָא אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן : אַל יִתְפַּלֵּל אָדָם אֶלָּא בְּבֵית שְׂיִישׁ שֶׁם חֲלוֹנוֹת. שְׁנֵאמַר :
"וְכוּיִן פְּתִיחוֹן לִיה בְּעֵלְיָתָהּ (לְקַבֵּל) [נְגִד] יְרוּשָׁלַם".

(4) שלחן ערוך – אורח חיים, סימן צ, סעיף ד

צריך לפתוח פתחים או חלונות כנגד ירושלים כדי להתפלל כנגדן וטוב שיהיו בב"ה י"ב חלונות.

(5) אמרי נועם - זאת חנוכה

ז. **בפסוק** (נחשאים לט יא) **ויבא הביתה לעשות חנוכה הכוונה הוא 'נלר חסד' עולה 'צית' ומיבת**
מלאכתו. יש לומר כי זליל זאת 'מלאכתו' עולה 'זאת חנוכה'. ומיבת 'לעשות'
עולה 'שמן זית'. היינו כמצואר כספרים (זרכ"ע

(6) קדושת לוי – פסח

נמצא אברהם אבינו היה אפשר לו לעשות לו יום טוב בכל יום שהיה מעורר איזה מדה ממדות
הנ"ל, שהוא היה אחד לעורר המדות. וכן היה אפשר לו לעשות שני יום טוב ביום אחד, דהיינו
כשהיה לו אהבת הבורא אז היה אפשר לו לעשות פסח, וכן כשהיה לו באותו יום עצמו יראת ה'
אז אותו יום הוא יום הכפורים, כפי הבחינה אשר התעורר כן היה אותו יום אצלו, כיון שפעל
בעולמות עליונים, ובמעשה היה גם כן יכול להביא כיון שהוא היה אחד אז בעולם, נמצא
לאברהם היה אפשר להיות יום הכפורים ופסח ביום אחד.

(7) בני יששכר מאמרי חודש כסלו – טבת, מאמר ד [הלל והודאה], סימן לד

...יש להבין הדבר על פי מה שכתב במגלה עמוקות פרשת וישב [מקץ] גלות יון היה לתקן חטא
מכירת יוסף, מלי"ך יו"ן בגימטריא יוס"ף [ונ"ל עוד המלך הרשע הזה היה שמו אנטיוכ"ס
כמבואר ביוסיפון, הנה הוא גם כן בגימטריא יוס"ף זה לעומת זה]

(8) בני יששכר מאמרי חודש כסלו - טבת מאמר ד - הלל והודאה

פח) עוד אבאר לך אומרם לשון בניך, הנה חז"ל הגידו במדרשיהם [מגילת אנטיוכוס פסוק י"א]
אשר עיקר מגמת מלכות יון (בהתחלה) היה לבטל מישראל ג' מצות חדש מילה שבת, וכבר
כתבנו לעיל טעם לזה מה היה כוונתם, וכעת אומר לך מה שכתב הרב הגדול מו' חיד"א
זצלה"ה דטעמם היה דעל ידי ג' מצות אלו ניכר שישראל נקראים בניס, מצות שבת מוכיח
שישראל נקראו בניס דהנה גוי ששבת חייב מיתה [סנהדרין נח ב], והטעם משום דמשתמש
בשרביטו של מלך, הש"י שבת מכל מלאכתו ביום הזה על כן ויברך אותו ויקדשהו נקרא קדש
לי"י, והמשתמש בשרביטו של מלך חייב מיתה, וישראל שומרים את השבת משום דנקראו
בניס והש"י למו אב. מילה אות ברית קדש, אמרו בזוהר [ח"ג קס"ה ע"ב] דאי נטרין ברית
אקרון בניס. קביעות החדש מורה שנקראו בניס דהרי הש"י בעצמו כביכול שומר הקביעות
שקובעין הבנים אתם אפילו שוגגין אתם אפילו וכו' [ר"ה כה א] (והוא על דרך האמור בזוהר

[ח"א קמ"ח ע"ב] דוד ברי אפילו במאנין דיילי לא אשתמש רק במאנין דילך). וכתב עוד הרב הנ"ל דבזה מתורצת הקושיא שהקשו רבותינו הקודמים על מה ככה עשו בית דינו של חשמונאי לקבוע המועד ח' ימים הלא לא היה הנס רק ז' ימים, אבל הוא כי רצו שיהיו נרמזין בימי הישועה הללו כל הג' מצות שרצו היונים לבטל, והוא דהנה יש בימים הללו ראש חדש ושבט, וקבעו שמונת ימים לרמז על מצות מילה שניתנה לשמונת ימים, ובזה תירץ ג"כ מה שהקשו למה לא תקנו ספיקא דיומא לגליות לימי חנוכה, משום דאז היתה נפסדת הכוונה שכיוונו לרמז דוקא ח' ימים, ע"כ תוכן דבריו.

הנה לדרך זה יאיר לנו נתיב להבין אומרו בכאן ואחר כך באו בניך, רצ"ל בניך הם בני בחוניך נשאר על עמדם בתואר בנים, ואגב יתורץ בזה אומרו וקבעו שמנת ימי חנוכה, דקשה מניינא למה לי, גם אומרו ימי חנוכה אלו, תיבת אלו אין לו ביאור (ואי"ה נדבר מזה בעניינים שונים), ולפי דברינו הנ"ל יתכן שפיר כמין חומר, היונים רצו לבטל מישראל אלו הג' מצות בכדי שלא יהיה להם תואר בנים, הנה בעת הישועה אמר, ואחר כך באו בניך, נשאר על עמדם בתואר בנים, ואמר לבעבור זה קבעו שמנת ימי חנוכה אלו, שמנת דייקא, בכדי לרמז מצות מילה, ואלו דייקא שיש באלה הימים שבת וראש חדש.

9) שמות רבה - פרשת תצוה, פרשה לח

ד"א וזה הדבר, באיזה זכות היה אהרן נכנס לבית קדשי הקדשים, א"ר חנינא בנו של רבי ישמעאל זכות המילה היתה נכנסת עמו שנא' (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן זו המילה כד א (בראשי יז) זאת בריתי אשר תשמרו

10) ויקרא רבה - פרשת אמור, פרשה לב

יוסף ירד למצרים וגדר עצמו מן הערוה ונגדרו ישראל בזכותו א"ר חייא בר אבא כדאי היה גדר ערוה בעצמו שנגאלו ישראל על ידו,

11) אגרא דכלה – פרשת וישב

כיון שנולד שטנו של אותו הרשע, ויאמר יעקב אל לבן שלחני [ב"ר שם]. לשון שליחות למה, יעקב ז' הוי"ו"ת יוסף ו' הוי"ו"ת, סך הכל י"ג הוי"ו"ת בגימטריא שלי"ח, ובהכרח י"ג הוי"ו"ת לעורר י"ג מדות הרחמים תיקוני דיקנא לובן העליון, לבטל קליפת לבן הארמי ועשו הרשע, והבן, וזה גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה [תהלים עז טז], הגאולה הזאת היא תמיד בלי הפסק, כי ברית כרותה ל"ג מדות [ר"ה יז ב].

12) אמרי נועם – פרשת וישב, אות ה

וזהו כי בן זקונים הוא לו ועשה לו כמות פסים,
 היינו 'זקנים' עולה 'אור' כמו שכתב הבעל
 הטורים^{מא}. גם 'כי בן זקנים הוא' גימטריא
 'מנורה'. ותיבת 'לו' הם ל"ו נרות. ותיבות 'ועשה
 לו' גימטריא 'זית'. נמלא נרמז בכאן שמן זית
 שמדליקין צמנורה צימי חנוכה ל"ו נרות. כי יעקב
 יוסף בן' הוא 'שמן'. 'ועשה לו' הוא 'זית'. 'כי בן
 זקנים הוא' עולה 'מנורה'. 'אל אציהם' הוא
 'חנוכה'. ותיבת 'לו' הם ל"ו נרות. הכל כנ"ל. וזהו

13) הנרות הללו (ע"פ ספר אש תמיד – חנוכה, עמ' ע-עב)

ואין לנו רשות להשתמש בהם, אלא לראותם בלבד.